

Dones palestines sota l'ocupació israeliana

Les dones palestines i la seva lluita històrica

Des de principis del segle passat, les dones palestines que viuen sota una violència extrema, patint la negació del dret a l'atenció sanitària i un fort estrès, vivint en la pobresa i la tortura, amb les seves cases destruïdes, les seves terres arrasades o expropiades, els seus fills, marits i pares a la presó, malalts, morts o exiliats, planten les llavors de l'esperança complint amb el seu paper social quotidià, preservant el teixit social, la memòria històrica i la cultura palestina des de allà a on siguin.

Aquestes dones mantenen una ampla xarxa d'organitzacions assistencials, al mateix temps que participen cada dia de la política i la resistència contra l'ocupació i per l'alliberament del seu poble, en alguns casos, fins hi tot agafant les armes. Per tant, la lluita de les dones palestines és la història de la lluita de tot el poble palestí.

Això és una tradició que es remunta al segle XIX. La primera vegada va ser en Afula el 1893, quan les dones es van manifestar en contra de la construcció d'una nova colònia jueva. El 1929 les forces britàniques van matar a nou dones en la batalla del-Buraq, un esdeveniment que va suposar un punt d'inflexió en la lluita per l'estatut econòmic i polític.

Ja el 1926 es va celebrar a Jerusalem el primer Congrés de Dones Palestines i el comitè executiu de l'Associació de Dones Àrabs (AMA) va fundar el Sindicat de Dones Àrabs a Jerusalem i Nablus. El 1929, es va organitzar una comissió de dones àrabs de Palestina per queixar-se de la colonització encoberta que els jueus duïen a terme, demandar la llibertat per als presos polítics palestins, la fi de les compres d'armes pels sionistes, i la independència de Palestina. Les queixes van arribar a la Societat de Nacions, denunciant la discriminació explícita que patien els ciutadans i ciutadanes àrabs a la seva pròpia terra.

Al 1936, un gran nombre de dones associades, però també independents, van participar, contra l'ocupació jueva i la postura pro sionista de la Gran Bretanya, en la vaga general més llarga en la història d'Orient Mitjà. L'acció buscava boicotejar tots els productes jueus i estrangers. Amb aquesta, es va aconseguir a més, la conscienciació de dones d'altres països àrabs, perquè es solidaritzessin amb Palestina. Gràcies a això, l'any 1938, es realitza el Congrés de les Dones d'Orient al Caire.

De nou, al 1948, durant la Nakba "El desastre", que va causar la destrucció de més de 500 ciutats i pobles palestins, més de 800.000 persones foren expulsades de les seves terres i dels palestins i palestines que van quedar a Israel i més de 30.000 varen haver de canviar de residència, les dones van participar activament subministrant menjar, armes i altres articles, i de vegades lluitant al costat dels seus companys. Un grup de dones de Jaffa va formar un esquadró secret de dones anomenat Margarita (Zahrat Al-Uqhuwan), que es va encarregar d'urgir a altres persones al combat i de proporcionar ajuda a la resistència, com proporcionar subministraments mèdics, ambulatoris i primers auxilis.

Després de l'ocupació de 1967 les dones activistes es van unir a la resistència, es van comprometre en el treball polític i social, i de vegades en la lluita armada.

Quan va començar la primera Intifada al 1987, novament les dones palestines van jugar un paper significatiu en la resistència, liderant les manifestacions i protestes, creant comitès d'ajuda popular i mantenint campanyes de boicot contra productes israelians a les regions de Gaza i Cisjordània. Així, quan Israel tancà 900 escoles, les palestines n'obriren de clandestines en cases particulars. També es crearen noves fonts d'ingressos mitjançant l'establiment de les seves indústries locals pròpies, per a la fabricació de formatge, pa i altres productes de primera necessitat. La detenció de més de 500 palestines no les dissuadir llavors ni les dissuadeix ara.

Després de l'establiment de l'Autoritat Palestina el 1994 les dones van treballar en ministeris i institucions públiques, la majoria d'elles en tasques de suport com a professores, secretàries i altres llocs no oficials, encara que algunes d'elles van ser candidates i 5 de 88 van arribar a ser membres del govern. El 2006 hi va haver 17 de 132 representants de Hamàs, Fatah, el Front Popular per l'Alliberament de Palestina, la Tercera Via i Palestina Independent. urant la segona Intifada les dones van participar activament, incloent manifestacions heroiques: 163 dones van pagar amb les seves vides.

En la ment de la majoria de les dones, la lluita d'alliberament té prioritat sobre tota la resta. Només quan l'ocupació i l'Apartheid s'acabin podran començar a lluitar pels seus drets com a dones.

© Patricia Bobillo Rodriguez

Manifestació pacífica durant la 4ª Conferència Internacional de Resistència Popular No-Violenta a Bil'in

No a la impunitat

Atac amb bombes de gas sobre les persones manifestants.

Aquestes bombes han estat letals a diverses ocasions

Bil'in, Territoris Ocupats

Palestina, 24 abril 2009

© Patricia Bobillo Rodriguez

Manifestació pacífica durant la 4ª Conferència Internacional de Resistència Popular No-Violenta a Bil'in

Desigualtat

Bomba de gas de l'exèrcit israelià
contra les persones manifestants a terra palestina

Bil'in, Territoris Ocupats

Palestina, 24 abril 2009

© Patricia Bobillo Rodriguez

Manifestació pacífica durant la 4ª Conferencia Internacional de Resistència Popular No-Violenta a Bil'in

Protecció

Dona palestina, davant del mur,
amb plantes aromàtiques i un tirador

Bil'in, Territoris Ocupats

Palestina, 24 abril 2009

© Patricia Bobillo Rodriguez

Manifestació pacífica durant la 4ª Conferencia Internacional de Resistència Popular No-Violenta a Bil'in

Impotència

Un jove llença pedres contra l'exèrcit israelià

que reprimeix l'homenatge a Bassen,

màrtir del poble de Bil'in

Palestina, 24 abril 2009

© Patricia Bobillo Rodriguez

Manifestació pacífica durant la 4ª Conferencia Internacional de Resistència Popular No-Violenta a Bil'in

Resistència

Dona palestina, davant del mur, ensumant plantes aromàtiques

per protegir-se dels gasos llençats

per l'exèrcit israelià

Palestina, 24 abril 2009

Les dones palestines sota l'ocupació israeliana

L'escissió interna, tant econòmica, com ideològica, com política i religiosa, com geogràfica i social, de la societat palestina actual dificulta, encara més, la construcció d'un front comú envers l'ocupació i l'Apartheid israelià.

A nivell socio-geogràfic, es poden diferenciar quatre subgrups: la població palestina amb passaport israelià, aquella que resideix a Jerusalem, la que es troba en Territoris Ocupats Palestins (Cisjordània i la Franja de Gaza) i, per últim, la població refugiada, de més de cinc milions de palestins i palestines, la major població refugiada del món.

És coneguda, en major o menor grau, la discriminació i neteja ètnica que pateix la població palestina en els Territoris Ocupats Palestins i la de la població refugiada demandant del seu dret al retorn. Però la situació de la dona en el cas de la població palestina que viu dins les fronteres de l'Estat d'Israel, que en l'actualitat representen un 20% del total, a on els efectes de la discriminació són legitimats pel propi Estat d'Israel i les seves polítiques, no ho són tant. I les pitjors conseqüències les pateixen les dones, degut a la percepció de la societat sobre l'estatus social de la dona, sustentat en el conjunt de regles i costums socials, que perpetuen la discriminació tant per nacionalitat, com a palestines en territori israelià, com per sexe, com a dones palestines en una societat altament militaritzada i patriarcal.

Aquestes dones tenen plena ciutadania a nivell formal, passaport israelià, dret a votar i a ser escollides a les eleccions. En la pràctica, però, la seva ciutadania és molt inferior respecte les persones d'origen jueu, ja que pateixen discriminació en molts aspectes de la vida: discriminació educativa, lingüística, laboral, econòmica, cultural, sanitària, respecte als drets de possessió de la terra, en la representació política, en l'accés a la informació, etc.

La particularitat de l'estatus d'aquestes dones palestines residents a l'Estat d'Israel, és que viuen entre dos societats, la palestina i la israeliana, sense que puguin sentir que pertanyen plenament a una o a l'altra.

L'heterogeneïtat i diversitat de dones palestines, fa que no es pugui descriure-les sota una sola descripció sense fer matisos i conèixer la seva realitat, doncs és diversa, calidoscòpica, alhora que lluitadora i resistent, treballant sempre, des d'allà a on sigui, per assolir una finalitat comuna; la llibertat nacional, la fi de l'ocupació, de la discriminació i de l'Apartheid contra el seu poble; el poble palestí.

Dones palestines sota l'ocupació israeliana

Fitxa tècnica

L'exposició consta de 5 fotografies a color, de dimensions 46x70cm, acompanyades de 5 peus de foto cada una d'elles i dos plafons de textos, un DIN A3 i l'altre DIN A4. Montades sobre fòrex negre de 3mm i plastificades mate.

Itinerari: L'exposició és inèdita i encara no s'ha exposat a cap lloc.

Crèdits

Fotografies: Patricia Bobillo Rodríguez

Textes: Patricia Bobillo Rodríguez i Les Nazarlones

Montatge

Espai necessari

4m x 70 cm

Altres opcions

Idiomes possibles dels textos de l'exposició, castellà o català.